
DE CE MI-E DRAG VLAD POHILĂ

Grigore VIERU

1. Pentru că scrie în general puțin. Concis și clar. Și astfel reușesc să-l citesc.

2. Pentru că ceea ce scrie este temeinic și se reazemă pe o solidă cultură – dovadă că o personalitate nu se poate afirma în afara unei riguroase pregătiri culturale, dar nici în afara scânteii divine pe care, înainte de a purcede pe calea cunoașterii, e necesar ca Dumnezeu să ți-o fi pus în piept la naștere.

3. Pentru că, fiindu-i drag până la lacrimi Eminescu și apărându-l de programul demolator al ponegritorilor înăimiți sau rătăciți, îi este drag neamul care a dat naștere „poetului nepereche” și publicistului național. Citiți recentul eseu consacrat lui Eminescu și vă veți convinge cât de liber înaintează Vlad Pohilă în cosmosul creației eminesciene.

4. Pentru că este înzestrat cu tocmai trei haruri: lingvistic, ziaristic și eseistic – calități guvernate la rândul lor de alte trei înzestrări native: sinceritate, moralitate și curaj. Iar deasupra tuturor acestor calități se ridică licoarea unui perfect simț național în mijlocul unei jungle de sulite antiromânești.

5. Pentru netalentul de a sta cu fundul în două luntri. Cu alte cuvinte, pentru faptul de a nu fi omul uneia dintre cele două extreme: de stânga sau de dreapta.

6. Pentru că integritatea sa morală o veți găsi în toate sferile sale de activitate. Până și într-un simplu articol sau într-un interviu. Citiți răspunsurile dumnealui la întrebările publicației *Timpul* din 21 martie 2008 și vă veți convinge de acest lucru.

7. Pentru că aparține cu toată ființa vieții naționale, iar propria lui viață a devenit parte a luptei pentru renașterea noastră spirituală.

8. Pentru demnitatea sa de român, de fiu al Cetății.

9. Pentru puterea de a nu se supune nimănui, cu excepția propriului bun-simț. Iată ce spune dânsul în interviul nominalizat: „Sunt un om liber și fericit în libertatea de a gândi și a scrie”.

10. Pentru nervul publicistic dezgolit și pentru strălucitul logos ziaristic aplecat spre problemele și suferințele noastre.

11. Pentru concretele și hotărâtele sale acțiuni întru apărarea Limbii Române pe tragicul pământ dintre Nistru și Prut.

12. Pentru că orice instituție de cultură și știință, fie Academia, fie Universitatea, fie Uniunea Scriitorilor, fie Televiziunea, s-ar putea mândri cu el încadrat în activitatea lor.

13. Pentru că nu l-am văzut niciodată printre „patrioții” cheflii, deși am auzit că-i place și lui, ca tot românului, un păhăruț de băutură bună.

14. Pentru că face parte dintr-o elită nezmogomotoasă. L-aș asemui, în acest sens, cu eminentul traducător Igor Crețu al cărui scris în cei mai totalitariști ani s-a prezentat ca un model al Limbii Române. Cu Grigore Botezatu care în anii de cumplită secetă spirituală a dăruit copiilor noștri o comoară: poveștile neamului pe care le-a cules și le-a prelucrat stilistic într-o plină de vlagă Limbă Română. Cu Valentin Mândăcanu și Ion Buga care în timpul colosului roșu au zguduit zdravăn temelii bolșevică a limbii „moldovenești”. Cu publicistul Alexandru Bantș care, în ciuda tuturor opreliștilor, denigrărilor și amenințărilor, a reușit totuși să construiască revista *Limba Română* atât de necesară clasei noastre intelectuale. Cu Alecu Reniță, ziaristul și redactorul-șef al publicației *Natura* – luptătoare întru ocrotirea valorilor vii ale mediului înconjurător barbar rănite ca și averea noastră spirituală. Cu ziaristul Valeriu Saharneanu care a creat postul național de radio *Voccea Basarabiei*, luat la ochi și urmărit de autoritățile centrale ca, de altfel, și *Literatura și Arta*, mai exact Nicolae Dabija, *Timpul*, mai exact Constantin Tănase. Am pomenit numai câteva nume de scriitori hărțuiți politic, lista putând fi continuată cu oameni din alte domenii de cultură, știință, politică, administrativă, în fruntea acestora stând primarul Chișinăului pe umerii căruia se pun toate păcatele... altora.

15. În fine, mi-e drag și pentru faptul că, fiind o valoare intelectuală, este totuși discret în viața de toate zilele. Am stat de

vorbă o singură dată cu el. În schimb, am văzut de o mie de ori o sută de mediocrități care se bagă mereu în față. Acesta este Vlad Pohilă și de aceea mi-e drag.

POHILĂ, Vlad. Și totuși, limba română: (articole, eseuri, prefețe, recenzii). Chișinău: Prometeu, 2008, pp. 5-6.